

POSTANOWIENIE

Dnia 4 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa A. A., R. A.,

A. Ł. i M. Ł.

przeciwko E. W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 sierpnia 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego we [...].

z dnia 9 maja 2018 r., sygn. akt [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od powodów na rzecz pozwanej kwoty 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez

skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W przypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Ponadto wymóg, by istotne zagadnienie prawne odwoływało się w sposób generalny i abstrakcyjny do treści przepisu, który nie podlega jednoznacznej wykładni oznacza, że nie może mieć ono charakteru kazuistycznego i służyć uzyskaniu przez skarżącego odpowiedzi odnośnie do kwalifikacji prawnej pewnych szczegółowych elementów podstawy faktycznej zaskarżonego rozstrzygnięcia a do takiego rezultatu zmierza wniosek w tym zakresie. Skarżący zmierzają do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy jak należy zakwalifikować kwestię ważności umowy cesji stanowiącą istotną okoliczność faktyczną w sporze pomiędzy stronami. Wskazuje na to szerokie sformułowanie zagadnienia obejmujące opierające się na elementach stanu faktycznego elementy dotyczące stron procesu.

Brak jest zatem podstaw do uznania, że skutecznie została wykazana przesłanka określona w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach należnych pozwanej orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 7 i § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015, poz. 1800 ze zm.).

jw